

K 513 / 1105.

Nagy-Körös, april. 22. 1854.

Kedves barátom Miska! Elgöngyölödök az, hogy
válaszolod az utóbbi levelemre, már hónapok
várá hiába várom? Megszidna,
lak, de féllek, hogy igazságtalan
lennék irántad, mert nem tettem
fölszólást, hogy merő lustaságból
illy hivatalra terjedjen hallgatásod,
azt pedig éppen nem hiszem, hogy
irántam külön kezeled, mert ama
okod nincs, s ha volna, azt ne
kém tudom kétenne, mivelőre így
megválaszoltam. Azt kell tehát gondolnom,
hogy körülményeid oly nyoma
maradnak, miket ama nem érte, hogy
pár szóban engemet értesíts; azt kell
hinnem, hogy megőrt kedélyvel az egész
világtól — s benne tőlem is elfordultál;
hogy betegség ágyban fekszel, meghaltál,
vagy nem tudom, mit.

Mert lásd, ha az ember él, igyekezik
mink annak, legalább barátja irányába,
jelét is adni; példa vagyok rá jó ma-
gam, ki nem törhetem tovább december
ötai hallgatásod, már marod éppen
sürgősebb; közelebb pedig az annaliól
is meg fogom kérdeni, mit csinál.

Mert a búvájos asszal csakugyan megmondja,
a mit ő tud, s E. Gábor naponta is correspon-
dál rajta Petőfivel, kiber most kedden
nekem is volt szerencsém, akkor nap Pellen
léném. Sándor igen jól emlékszik rólam,
furva is volna, ha nem tenné azt.
Jófeán kívül, az egész oly bolond historia,
mit könnyebb kinevetni, mint megfejteni,
attól korunk tudósai az elfő utal válnak
koffák. De, ha magad, ráteve kerüdt az am-
salra, csupán gondolat a kérést, s az
irost felelet megis rátkent arra, akkor
visszolly furva érzérel, mind hasonló eset-
ben én értessem. No de hagyjuk ez ofo,
barágot, mettyről kiki csupán magát győz,
heti meg, de mást, még legjobb barájjal, felt-
véret, nejet, arját sem.

Keveibe mult, hogy Pése helyett Ham,
vára nem rándulék most innepkor, etun
pán az tartóztatott vissza, hogy 8 napra va-
cacióból, jövet-menetet beletudva, alig ma-
radt volna egy pár nap együttlétiünkre,
s az mit ér? — Jól is lehetem hogy hon-
maratlan, hátha megbolozsal volna ott.
— Igen te Miska! Majus 1-jétől megvünik
az ofstromállapot: harral-e az nekud vala-
mit? En' helyedben folyamodnám akkore,
mert az az indentalio alkalmatlan egy do,

lag: hátha akkora melidülne az irányokban
ezen működésben. Mert töled s
tölem ugyan Omer Kasa azt teheti a
mit neki tetszik, s ha a forradalmat
Gräfenbergben töltötted el, most bizonyán
na te nem fogsz azt csinálni. Minis-e
valakid, a ki érvelted magát körbevetné?

Ez pedig öntestől tanácsoltam, minthogy
a nyári hónapok egy részét (ha ugyan ha
rátságunk jól nem bontott) Hanovára akar
rossz tölteni, és szeretném, hogy akkora
teljesen szabad légy. Az én beteges kedélyem
a te vig. körödben remél gyógyulást. Még
is teszem, ha addig el nem vinné a manó.

Emlékém, hogy innepi kedőjét Pestben
töltöttem. Né gondoltam pedig, hogy valami
új dologgal ruckoltam elé: pár csik,
mált s egy kabátot nemri mentem, — még
se vettem a drágaság miatt, inkább
járak mekkláb és foltosan, mint költő,
hex illik. Melkékesen egy gőshájtól csinált
tam Földi estijével, (miván a II-dik darab
alkészülte magam se gyököm várnai) egy
kivé kistolvotam, borkes haját megcsináltam,
tam, s Fleckenaffnak reprezentáltam.
Ad érte 800 forint. Minis reményem, hogy
a körönség enshudiszmussal fogadja,
még akkora se, ha az előnél rosszabb nem
volna: mert amed mindegy; mikor a né,
piet nagy divatban volt, akkor Földi is

Kivétel egy nívóan állt elvű; most hogy
némi csömör kezd mutatkozni, meg a Pé-
tői nejedalait is meg fogja vetni. A mind
a divat hozza magával. Ott lehetnek az
tan a kritikák díszriadjai, kik (köz-
sünk legyen mondva) nem sokkal érte-
jobb a poésishez, mint a költő, vagy
plane Forok Dávid, ki rőf maúra rendel-
meg a veszed.

Pestnek irodalmi világa nem sokat
ér. Akáry megény legény léte-
fel s alá, pénz, ere-ly s tehetség nél-
kül. De kiadókban nincs hiány, valla-
lat minden nap tit, hogy másnap meg-
bukjék. Experimentumok mindennél, eik
is esakörök nélkül: mint hajdan a po-
litikában. Valóságos magyar tempó.

De nem untallak tovább jó Miskán.
Verteid II. láttam Pesten, bizony megény
kiállítás! Mintha birkatenyévről vol-
na írva 1819. Apropos! Múlt évben a
vasúton egy kis átalag bort kaptam: nem
te küldted? vagy nem tudod, ki? Nem
vadnai? — Nincs annyi felkém, hogy végére
tudják járni. Fixai gözösről jussék a vas-
útra, aviso nélkül.

Most, gyermekeim egészséget, csókollak
benneteket. At én fejem meg is lóg néha,
De ma' megpróbáltam, s nem csinállok semképe-
ket. Csillel és Csókollal, drága Miskán

Mendevés Verri
Kamre Mirlis

barátod
Afanos X